

Blof, Barcelona

De 30ste verdieping was voor mij niet hoog genoeg
Ik keek uit over de stad, over het water
Ik zocht naar iets van jou, maar vond alleen iets van mezelf
Het zei me niets, dat was voor later
Ik zat in Parc Guell
Tussen Gaudi's mozaeken
Zo gebroken en zo bont en blauw
Als alles in mijn hoofd en in mijn hart
De Ramblas op en neer, ik hoorde wel muziek
Maar ik wist dat die voorgoed veranderd was
En er was niets in Barcelona, niets in Barcelona
Er was niets in Barcelona, niets in Barcelona
Meer dan eens dacht ik dat ik je zag in deze stad
Dat je ergens heel even op me wachtte
Aan een tafel in het midden, maar toen ik goed keek was er niets
Een visioen breekt zo in twee bij een gedachte
Ik at op straat
En dronk door diepe dalen
Liet me rijden door de stad
Langs de hoeren en de kroegen en de havens
Van noord naar zuid, maar nergens iets te halen
En ik wist dat ik voorgoed veranderd was
En er was niets in Barcelona, niets in Barcelona
Er was niets in Barcelona, niets in Barcelona
Ooit kom ik terug
Ga ik Picasso achterna
De harde rake streken
Van een zinderend penseel
Een herinnering vooraf
De herinnering aan jou
Aan hoe je er niet was
En hoe je er nooit komen zou
Geschilderd in je favoriete geel
Dan is er iets in Barcelona, iets in Barcelona
Er was niets in Barcelona, niets in Barcelona